

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **J. A.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 stycznia 2014 r.,

zażalenia J. A. na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2013 r., o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie ... 6/13, zakończonej postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 lutego 2013r., utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 listopada 2012r., sygn. akt ... 746/12, o umorzeniu postępowania na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 5 maja 2013 r. upoważniony sędzia Sądu Apelacyjnego odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie ... 6/13, zakończonej postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 lutego 2013 r., utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 listopada 2012 r., sygn. akt ... 746/12, o umorzeniu postępowania, którego podstawą był fakt wystąpienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia karalności przestępstwa z art. 216 § 1 k.k., albowiem J. A. wezwana do usunięcia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania złożonego bez zachowania wymogu jego sporządzenia i podpisania przez adwokata (art. 545 § 2 k.p.k.), nie usunęła tego braku w wyznaczonym terminie.

Na powyższe zarządzenie złożyła zażalenie J. A., wnosząc o jego uchylenie oraz wskazując argumenty, które jej zdaniem przemawiają za rozpoznaniem osobistego wniosku J. A. o wznowienie postępowania oraz podkreślając błędy procesowe, których miał się dopuścić w tej sprawie Sąd Apelacyjny, „blokując” wnioskodawczyni uzyskanie orzeczenia o wznowieniu postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie. Analiza czynności procesowych dokonanych przez Sąd Apelacyjny, po dacie wydania postanowienia Sądu Najwyższego w sprawie II KZ 24/13 wskazuje, iż prawidłowość tych czynności nie budzi zastrzeżeń. Należy przypomnieć, że zarządzeniem z dnia 8 sierpnia 2013 r. Przewodnicząca Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego wyznaczyła J. A. pełnomocnika z urzędu w osobie adw. A. K. w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania albo poinformowaniu o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k.3112). Wyznaczona pełnomocnik z urzędu, dokonując czynności w trybie art. 84 § 3 k.p.k., w dniu 1 października 2013 r. przesłała do Sądu Apelacyjnego sporządzoną przez siebie opinię o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (k. 3118- 3121)). Argumentacja tej opinii prowadzi do wniosku, że obrońca należycie wywiązała się z nałożonego na nią obowiązku. Warto podkreślić, że wyznaczony z urzędu adwokat, jako profesjonalista, zajmując stanowisko w przedmiocie ewentualnych podstaw wznowieniowych, bądź stwierdzając ich brak, ma pozycję autonomiczną i nie musi wyrażać w tym zakresie poglądów zbieżnych z reprezentowaną przez niego stroną.

W ten sposób został w tej sprawie zrealizowany wymóg rzetelnego procesu, bowiem sąd niema obowiązku wyznaczać kolejnych pełnomocników z urzędu, aż do uzyskania przez wnioskodawcę oczekiwanego przez niego efektu. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 sierpnia 2008 r., IV KZ 52/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1711; z dnia 17 września 2008 r., III KZ 92/08, R-OSN KW z 2008 r., poz. 1872, z dnia 26 marca 2013 r., V KZ 16/13, LEX nr 1293884). W związku z tym słusznie Zastępca Przewodniczącej Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego wezwał wnioskodawczynię w trybie art. 120 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego pisma z dnia 20 marca 2013 r. w przedmiocie wznowienia postępowania, poprzez złożenie wniosku o wznowienie

sporządzonego i podpisanego przez adwokata, skoro wniosek o wznowienie postępowania sporządzony z naruszeniem przymusu adwokacko -radcowskiego jest prawnie bezskuteczny. W konsekwencji wnioskodawczynie powinna ustanowić sobie pełnomocnika z wyboru, który sporządziłby wniosek o wznowienie postępowania i taka możliwość istnieje w dalszym ciągu.

Wnioskodawczynie w wyznaczonym terminie nie usunęła wskazanego jej przez organ procesowy braku formalnego pisma, dlatego słusznie odmówiono przyjęcia osobistego wniosku J. A. o wznowienie postępowania, ponieważ takie postąpienie uzasadnia brak łącznego spełnienia warunków formalnych określonych w art. 545 § 2 k.p.k. - sporządzenia i podpisania wniosku przez podmiot kwalifikowany.

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.